

i det omfang gennemførelsen indebærer lovforslag m. v., som efter bestemmelsen i forslaget § 12 skal forelægges hjemmestyret til udtalelse. Endelig medfører den fælles beslutningskompetence på råstofområdet, at gennemførelsesforanstaltninger på dette område skal fastlægges af rigsmyndighederne og hjemmestyret i fællesskab.

Af hensyn til hjemmestyrets medvirken ved den interne gennemførelse af folkeretlige forpligtelser foreslås det i overensstemmelse med den hidtil fulgte praksis, at traktater, der kræver folketingets samtykke og som særligt berører grønlandske interesser, skal forelægges hjemmestyret til udtalelse, inden de indgås.

Til § 14

For at sikre, at hjemmestyret får en rimelig tid til behandling af sagerne samtidig med, at disse ikke unødigt forsinkes, foreslås det i stk. 1, at hjemmestyrets udtalelse skal foreligge senest 6 måneder efter sagens forelæggelse. Rigsmyndighederne kan dog i det enkelte tilfælde fastsætte en kortere eller længere frist, hvis dette skønnes nødvendigt eller hensigtsmæssigt.

Bestemmelsen i stk. 2 findes tilsvarende i den gældende landsrådslov § 6, stk. 1. Det vil ved indgåelsen, evt. underskrivelsen af en traktat i reglen være naturligt at tage et foreløbigt forbehold for Grønland, indtil hjemmestyrets udtalelse foreligger.

Til § 15

De almindelige regler for varetagelsen af rigets forhold til udlandet gælder også for EF-samarbejdet. På grund af dette samarbejdes karakter er der imidlertid behov for enkelte særlige regler om forholdet mellem hjemmestyret og EF-samarbejdet.

Den særlige beslutningsprocedure, der gælder i EF, gør det således påkrævet, at hjemmestyret får adgang til at deltage i det administrative apparat, der er oprettet til varetagelsen af rigets interesser i forbindelse med EF's Råds behandling og vedtagelse af retsfor skrifter. Sigtet hermed må i første række være at sikre grønlandsk deltagelse i de administrative organer, hvis opgave det er at foretage indstilling til regeringen om danske standpunkter forud for forhandlinger i EF. Det nærmere indhold af de hertil fornødne ordninger afhænger dels af, hvilke områder der til enhver tid er hjemmestyreanliggende, dels af indholdet af de

særordninger, som måtte komme til at gælde for Grønlands deltagelse i EF-samarbejdet.

Der kan også være behov for en mere direkte grønlandsk deltagelse i EF-samarbejdet, f. eks. i form af en grønlandsk medarbejder ved den faste danske repræsentation ved EF.

Disse spørgsmål er ikke lovgivningsanliggende. Bestemmelsen i stk. 1 fastlægger derfor, at de nærmere ordninger fastsættes af regeringen i samråd med hjemmestyret.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til § 6, stk. 2, i lov nr. 447 af 11. oktober 1972 om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber. Grønlands hjemmestyre får herigennem samme underretning som folketinget om forslag til vedtagelser i EF's ministerråd.

Til § 16

Bestemmelserne svarer stort set til reglerne i den færøske hjemmestyreløvs § 8. I den færøske hjemmestyreløvs § 8, stk. 3, der svarer til reglen i stk. 2, anvendes udtrykket »interesser ved forhandlinger om handels- og fiskeriaftaler«. Da udviklingen har medført, at også internationale forhandlinger om andre forhold på kortere eller længere sigt kan påvirke erhvervslivet i Grønland, f. eks. forhandlinger om havforurening og miljø i videst forstand, arbejdsforhold eller lignende, foreslås i stk. 2 i stedet anvendt udtrykket »internationale forhandlinger af betydning for det grønlandske erhvervsliv« som også omfattende sådanne forhold.

Til § 17

Det foreslås i stk. 1, at rigsmyndighedernes øverste repræsentant i Grønland benævnes rigsombudsmand, således at der anvendes samme benævnelse for rigsmyndighedernes øverste repræsentant i Grønland og på Færøerne. Medmindre andet følger af loven, indtræder rigsombudsmanden i de funktioner, der hidtil har været varetaget af landshøvdingen, jfr. forslaget § 20, stk. 2.

Medens landshøvdingen efter den gældende ordning har en lovfæstet ret til at deltage i landsrådets møder, jfr. landsrådslovens § 12, har man i stk. 2 fundet det rigtigst, at rigsombudsmanden efter hjemmestyrets indførelse kun kan deltage i forhandlinger i hjemmestyrets organer, hvis han opfordres dertil af hjemmestyret. Det forudsættes, at rigsombudsmanden i passende tid i forvejen underrettes om, hvilke sager der ønskes behandlet med hans tilstedeværelse.